

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudkyň Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., ve věci

žalobce: **P. D.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Ladislavem Semiánem
sídlem V Uličce 137, Vlkava, 294 43 Čachovice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2020, č. j. 162403/2020/KUSK,
sp. zn. SZ_026319/2020/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) dodanou do datové schránky soudu dne 23. 1. 2021 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí obce Čistá (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 24. 9. 2020, č. j. 81/24.9.2020 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím povinný subjekt podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 12/2020 Sb. (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) odmítl žádost žalobce ze dne 9. 1. 2020 o poskytnutí informací v rozsahu, ve kterém žalobce požadoval, aby mu byly poskytnuty

jím specifikované listiny, které podle jeho názoru byly součástí doporučené zásilky, jež mu byla adresována povinným subjektem dne 2. 5. 2016 pod č. X.

2. Žalobce namítá, že je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy i důkazním materiálem. Poukazuje na to, že povinný subjekt do knihy došlé pošty nezapsal zásilku od žalobce ze dne 17. 10. 2016, č. X, která obsahovala mj. písemnost ze dne 2. 5. 2016 uvozenou textem „*Najetí/vniknutí na soukromý pozemek bez předchozího povolení, poničení soukromého majetku*“, pročez je žalobce toho názoru, že nezaevidovaných poštovních zásilek mohlo být i několik. Nadto mohl povinný subjekt s jednotlivými listy knihy došlé pošty manipulovat, protože kniha není svázaná ani číslovaná. Žalobce je tak přesvědčen, že shora označená zásilka povinnému subjektu došla – tuto skutečnost dokládá podacím lístkem, dodejkou, přípisem povinného subjektu ze dne 21. 10. 2020, č. j. 86/21.10.2020, a napadeným rozhodnutím žalovaného. Není proto pravdivé tvrzení povinného subjektu, že se žalobcem požadovaná informace u povinného subjektu nacházela až od roku 2020, existovala-li u něho již v době před podáním žádosti o informace.
3. V této souvislosti žalobce žalovanému vyčítá, že nepřihlédl ke všem navrhovaným důkazům. Uvádí, že žalovaný od něho měl k dispozici stížnost ze dne 22. 6. 2020, ke které žalobce připojil právě ty listiny, které prokazují doručení zásilky č. X. Spekuluje přitom, že právě obsah tohoto jeho podání vedl povinný subjekt k tomu, že jej účelově žalovanému coby nadřízenému správnímu orgánu v průběhu řízení sám nedoložil. Žalobce namítá, že žalovaný měl porovnáním všech důkazů sám zjistit, že kniha došlé pošty povinného subjektu za období od 1. 1. 2015 do 30. 5. 2017 neobsahuje zásilku č. X.
4. Žalobce závěrem konstatuje, že je pro něho velmi obtížné dokazovat, že povinný subjekt informací disponuje, jestliže povinný subjekt nerespektuje zákon o svobodném přístupu k informacím a další právní normy, a nadto manipuluje s důkazy (s knihou došlé pošty). Ani žalovaný proto nemohl důkazy správně posoudit a po právu správně rozhodnout.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Je toho názoru, že byly zjištěny skutečnosti prokazující, že skutečně byla odeslána zásilka, která je předmětem žádosti o informace, ale nebylo zjištěno, že by měla (natož z jakého důvodu) obsahovat žalobcem specifikované listiny. Žalovaný odkázal na stranu 3 – 7 prvostupňového rozhodnutí s tím, že se ztotožnil se závěrem povinného subjektu, že objektivně byla zjištěna neexistence žalobcem tvrzeného obsahu zásilky. Pro případ, že žalobce své žalobní tvrzení staví (pouze) na skutečnosti, že sám povinnému subjektu jednu listinu zaslal dne 17. 10. 2016, a že právě proto mu ji povinný subjekt měl poskytnout, pak žalovaný odkázal na stranu 2 a 5 prvostupňového rozhodnutí. Zdůraznil, že žalobce v odvolání žádné důkazy nenavrhoval, ačkoliv bylo na něm, aby svá tvrzení prokázal, zpochybňoval-li zjištění správního orgánu.

Podstatný obsah správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 9. 1. 2020 podal žalobce blíže neodůvodněnou žádost o poskytnutí následující informace:
 - 1) a) *kolik písemností (resp. listů formátu A4) obsahovala zásilka ze dne 2. 5. 2016, č. Xa (tuto zásilku žalobce označil i odesílatelem, jímž byl povinný subjekt, váhou, cenou i účetním dokladem)*

a současně o poskytnutí písemností (o celkem 10 listů formátu A4), které podle jeho názoru byly součástí právě zásilky ze dne 2. 5. 2016, č. Xa, a to s výjimkou písemnosti ze

dne 2. 5. 2016 uvozené slovy „Vážený občane, pozorně si přečtěte tyto řádky“, kterou již obdržel:

- 2) a) písemnost ze dne 2. 5. 2016 uvozená „Najetí/vniknutí na soukromý pozemek bez předchozího povolení, poničení soukromého majetku“ (1 list formátu A4),
- b) písemnost uvozená „Vyrozumění o provedeném vkladu do katastru nemovitostí, geometrický plán č. 498-35/2015“ (příloha č. 1, 4 listy formátu A4),
- c) fotodokumentace poničené travnaté plochy (příloha č. 2, 3 listy formátu A4) a
- d) fotodokumentace poničeného oplocení (příloha č. 3, 2 listy formátu A4).

- 7. Dne 22. 1. 2020 povinný subjekt žalobci poskytl informaci v rozsahu bodu 1) písm. a) žádosti tak, že mu sdělil, že zásilka ze dne 2. 5. 2016, č. Xa obsahovala pouze jednu písemnost o jedné straně A4. Vedle toho povinný subjekt vydal rozhodnutí ze dne 22. 1. 2020, č. j. 10/22.1.2020, jímž žádost žalobce v rozsahu bodu 2) písm. a) až d) odmítl podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím s odůvodněním, že u něho požadované informace ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím neexistují (dále jen „první rozhodnutí povinného subjektu“). Uvedl, že zásilka ze dne 2. 5. 2016, č. Xa, totiž obsahovala pouze písemnost ze dne 2. 5. 2016 uvozenou slovy „Vážený občane, pozorně si přečtěte tyto řádky“, kterou ale žalobce nežádal. Povinný subjekt přitom upozornil na to, že tvrdí-li žalobce, že obsahem zásilky ze dne 2. 5. 2016, č. Xa, která byla adresována právě jemu, byly i další listiny, domáhá se těch písemností, kterými sám disponuje.
- 8. Z obsahu dalších listin ve správním spise vyplývá, že žalobce o obdobné informace žádal již 30. 1. 2017, přičemž rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti z důvodu neexistence informace byla žalovaným opakovaně v průběhu roku 2017 rušena. Dále z argumentace v průběhu řízení a předkládaných listin vyplývá, že žádost o informace byla podávána na půdorysu sporu, v němž žalobce tvrdí, že starosta povinného subjektu zneužil doporučenou zásilku ze dne 2. 5. 2016 hrazenou z rozpočtu povinného subjektu k tomu, aby žalobci zaslal listiny v soukromém sousedském sporu, který mezi nimi panuje, čemuž by odpovídal údaj o váze zásilky, zatímco starosta tvrdí, že uvedené soukromé listiny pouze osobně vložil do žalobcovy schránky.
- 9. K odvolání žalobce žalovaný první rozhodnutí povinného subjektu dne 28. 5. 2020 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Odůvodnění rozhodnutí vytkl, že je vnitřně rozporné a že z něho nevyplývá, že by povinný subjekt vyvinul potřebnou aktivitu k nalezení požadovaných písemností.
- 10. Ke stížnosti podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, ve které žalobce argumentoval, že informace poskytnutá k bodu 1) písm. a) jeho žádosti neodpovídá skutečnosti (vysvětloval, že zásilka, která obsahuje jen jednu písemnost o jedné straně A4, nemůže vážit 0,086 kg), se žalovaný v samostatném rozhodnutí ze dne 28. 5. 2020 vyjádřil tak, že byť bylo sdělení informace k žalobcově žádosti nevěrohodné, formálně povinný subjekt své povinnosti dostál, a proto žalovanému nezbylo než jeho postup potvrdit.
- 11. Dne 9. 7. 2020 dal žalobce na vědomí žalovanému, že ve věci podal další stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, ke které připojil podací lístek a dodejku k zásilce ze dne 17. 10. 2016, č. X, a ze dne 22. 6. 2020, č. Xb, podnět ze dne 17. 10. 2016 a písemnost ze dne 2. 5. 2016 uvozenou slovy „Najetí/vniknutí na

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.

soukromý pozemek bez předchozího povolení, poničení soukromého majetku“. I v rozhodnutí o této stížnosti však žalovaný postup povinného subjektu potvrdil za konstatování, že ačkoliv povinný subjekt porušil některá ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím, byla žalobcová stížnost ke dni 6. 8. 2020 již neoprávněná.

12. Dne 20. 7. 2020 totiž vydal povinný subjekt nové rozhodnutí, jímž žádost žalobce v rozsahu bodu 2) písm. a) odmítl podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím a v rozsahu bodů 2) písm. b) až d) ji znovu odmítl podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím s odůvodněním, že u něho požadované informace ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím neexistují (dále jen „druhé rozhodnutí povinného subjektu“).
13. Nicméně i druhé rozhodnutí povinného subjektu žalovaný k odvolání žalobce dne 4. 9. 2020 zrušil a věc mu opět vrátil k novému projednání. Povinnému subjektu tehdy vytkl, že není zřejmé, kdo je osobou ve smyslu § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, zda tato osoba byla vyzvána k vyjádření, zda souhlasila s poskytnutím informace a zda byla informována o výsledku řízení. Z rozhodnutí přitom ani nevyplývalo, kde povinný subjekt požadované informace hledal a které důkazy svědčí o tom, že informace neexistují.
14. Konečně dne 24. 9. 2020 vydal povinný subjekt prvostupňové rozhodnutí, proti němuž žalobcem podané odvolání již žalovaný zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil (nosné důvody jejich odůvodnění soud shrnuje až níže). Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 25. 11. 2020.

Posouzení žaloby soudem

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť se má za to, že oba účastníci řízení s tímto postupem soudu souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud neprováděl dokazování, a to proto, že k důkazu navržené listiny jsou součástí předloženého správního spisu, jímž se dokazování neprovádí – z něj soud bez dalšího ve své přezkumné činnosti vychází. Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí, kterým byla odmítnuta žádost žalobce o informace v rozsahu jejího bodu 2) písm. a) až d). Soud se proto zabýval stěžejní otázkou, zda za skutkového stavu, který se podává ze správního spisu, bylo o žádosti žalobce rozhodnuto v souladu se zákonem.
17. Ve vztahu k bodu 2) písm. a) žalobcovy žádosti o informace a jeho základní žalobní argumentaci z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že povinný subjekt potvrzuje žalobcovo tvrzení, že žalobce podal dne 17. 10. 2016 k poštovní přepravě zásilku (č. X), která byla doručena povinnému subjektu k rukám místostarostky obce J. D. dne 24. 10. 2016. Souhlasí se žalobcem dokonce i potud, že součástí této zásilky byla mj. písemnost ze dne 2. 5. 2016 uvozená slovy *„Najetí/vniknutí na soukromý pozemek bez předchozího povolení, poničení soukromého majetku“* (1 list formátu A4) vyhotovená třetí osobou. Povinný subjekt tedy deklaruje, že mu žalobce vskutku zaslal (předložil) tuto listinu, a to

přílohou k podání ze dne 17. 10. 2016 doručenému dne 24. 10. 2016. V návaznosti na to ovšem povinný subjekt dospívá k závěru, že žalobce prokazatelně měl ve své dispozici právě ten dokument, o který později povinný subjekt žádal. Žádost žalobce tak v rozsahu bodu 2) písm. a) odmítl s tím, že žalobce požadovanou informaci disponuje.

18. Je-li tedy žalobce přesvědčen a dokládá-li, že jím podaná zásilka ze dne 17. 10. 2016, č. X, povinnému subjektu došla dne 24. 10. 2016, soudu nezbyvá než konstatovat, že jde o skutečnost mezi stranami nespornou. Je přitom nerozhodné, zda byla tato zásilka i řádně zanesena do knihy došlé pošty povinného subjektu. Nedůvodná je tudíž žalobcova výtká, že žalovaný měl z obsahu správního spisu a žalobcem doložených důkazů zjistit, že kniha došlé pošty povinného subjektu za období od 1. 1. 2015 do 30. 5. 2017 zásilku č. X neobsahuje – jinými slovy neobstojí zde žalobní bod, že žalovaný nepřihlédl ke všem (navrhovaným) důkazům, aby uvedené zjistil. Podstatné totiž je, že povinný subjekt onu zásilku (zjevně jinde než v předložené knize došlé pošty za období roku 2016) dohledal, byť patrně až v návaznosti na informaci plynoucí z předchozích odvolání, resp. stížností žalobce, a že z jejího obsahu při vydání prvostupňového rozhodnutí vycházel. Povinný subjekt tedy již nepopíral, že se u něho našla písemnost v rozsahu bodu 2) písm. a) žalobcovy žádosti, přičemž není pravdou, že by v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedl, že se u něho nacházela až od roku 2020. Jakkoliv žalovaný shrnul obsah odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nepřesně (viz stranu pátou napadeného rozhodnutí), na což se patrně žalobce snažil v žalobě upozornit, nemá tato vadná rekapitulace ze strany žalovaného vliv na zákonnost výroku napadeného rozhodnutí.
19. Žalobce se tedy mylí v tom, že hlavním důvodem odmítnutí této části jeho žádosti o informace bylo to, že nebyla řádně prověřena kniha došlé pošty povinného subjektu. Oním hlavním důvodem byla skutečnost, že žalobce požadovanou informaci, tedy písemností ze dne 2. 5. 2016 uvozenou slovy „*Najetí/vniknutí na soukromý pozemek bez předchozího povolení, poničení soukromého majetku*“ zjevně sám disponuje, když ji dne 17. 10. 2016 poslal povinnému subjektu a i posléze ji přikládal ke svým podáním v průběhu správního řízení. Za dané situace tak ostatně odmítnutí poskytnutí takové informace z povahy věci ani nemohlo zasáhnout do jeho práv, k jejichž prosazení zákon o svobodném přístupu k informacím slouží. Že by z pohledu právní úpravy nebylo možné odmítnout žádost o informaci, již žadatel zřetelně (nadále) disponuje, přitom žalobce nenamítá.
20. Zcela irelevantní jsou proto i úvahy žalobce, že nebyla-li zaevidována jedna poštovní zásilka, mohlo jich být i několik, o to více za situace, kdy žalobce nenamítá, že by v evidenci došlé pošty chyběly i další zásilky týkající se jeho osoby. Je tak zbytečné se vyjadřovat k žalobcově námitce, že povinný subjekt s jednotlivými listy knihy došlé pošty mohl manipulovat, protože kniha není pevně svázaná a číslovaná.
21. Nad rámec již uvedeného soud dodává, že žádost žalobce o informace by mohl povinný subjekt v dané části odmítnout na základě principu zákazu zneužití práva (z důvodu šikany povinného subjektu – k tomu srov. např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 14. 10. 2015, č. j. 52 A 71/2015-131), neboť se žalobce bezpochyby domáhal poskytnutí takové listiny, kterou sám prokazatelně disponoval. Skutečnost, že s ní stále disponuje, dokládá to, že ji přiložil také k žalobě. I soud proto shledal, že žalobce pod bodem 2) písm. a) žádosti o informace požadoval (a dokonce stále požaduje) poskytnutí informace, kterou prokazatelně měl a nadále má.

22. Ačkoliv žalobce v žalobě zaměřil svou pozornost (toliko) na to, že byla nesprávně odmítnuta jeho žádost právě v části 2) písm. a), namítal rovněž (byť jen v obecnosti), že napadá napadené (prvostupňové) rozhodnutí v celém jeho rozsahu, a ohrazoval se, že je pro něho velmi obtížné prokázat, že povinný subjekt informací (potažmo informacemi) disponuje.
23. Ve vztahu k bodům 2) písm. b) až d) žalobcovy žádosti o informace proto pokládá soud za nutné uvést a tím zdůraznit, že povinný subjekt v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí bedlivě odlišil od bodu 2) písm. a) žádosti, proč byla žalobcová žádost zamítnuta i ve zbývajícím rozsahu. Na rozdíl od listiny specifikované pod bodem 2) písm. a) žádosti o informace se mu totiž ostatní požadované dokumenty (ani) nepodařilo dohledat. Povinný subjekt popsal, že písemnost uvozenou slovy „*Vyrozumění o provedeném vkladu do katastru nemovitostí*“, geometrický plán č. 498-35/2015 ani fotodokumentaci poničené travnaté plochy a poničeného oplocení nevyhotovil ani nebyl adresátem těchto písemností, tudíž je nemá k dispozici. Dále uvedl, že prověřil veškeré geometrické plány se závěrem, že geometrický plán č. 498-35/2015 neeviduje, a konstatoval, že negativním výsledkem skončilo i prověřování veškeré korespondence za vybrané období od 1. 1. 2015 do 2. 5. 2017. Upřesnil, že žalobcem požadované listiny hledal jak v odeslané, tak přijaté poště, a to včetně prověřením žalobcem označené sporné zásilky č. Xa. Setrval přitom na závěru, že součástí poštovní zásilky č. Xa byla pouze písemnost ze dne 2. 5. 2016 uvozená slovy „*Vážený občane, pozorně si přečtěte tyto řádky*“, kterou ale žalobce po povinném subjektu výslovně nežádal předložit. Povinný subjekt konstatoval, že vynaložil potřebnou aktivitu ke zjištění, zda požadovanými informacemi disponuje, a již nemá žádné jiné právní či faktické možnosti, jak dále doložit, že listinami nedisponuje, neboť nelze prokázat neexistující skutečnosti. Na tomto základě proto žádost žalobce i v rozsahu bodů 2) písm. b) až d) odmítl, a to s odůvodněním, že žalobci požadované informace nemůže poskytnout, jelikož u něho požadované informace ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím neexistují.
24. Žalovaný v napadeném rozhodnutí (viz jeho stranu šestou) výslovně aproboval postup povinného subjektu se závěrem, že skutečně vynaložil veškeré potřebné úsilí k prověření, zda u něho požadované informace v době podání žádosti existovaly – nicméně je nedohledal. Jen za formální vadu přitom považoval, že byl právní důvod odmítnutí žádosti žalobce uveden až v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, a nikoliv (i) v jeho výrokové části.
25. Soud tak uzavírá, že se žalobci ani v řízení před soudem žádnou žalobní námitkou nepodařilo zpochybnit, že požadované informace pod body 2) písm. b) až d) žádosti o informace u povinného subjektu v době vydání prvostupňového rozhodnutí (to je totiž rozhodný okamžik, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2016, č. j. 9 As 257/2015-43) neexistovaly. A jelikož platí, že po nikom nelze požadovat splnění nesplnitelného (*impossibilium nulla obligatio est*), povinný subjekt zcela správně žalobcovu žádost o informace odmítl podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2020, č. j. 7 As 80/2020-32, a v něm citovanou judikaturu). Ani žalovaný tak nepochybil, pokud postup povinného subjektu aproboval. Za takové situace ani soud nemůže povinnému subjektu nařídit poskytnout žalobci požadované informace, o to méně, když žalobce ani závěry povinného subjektu (žalovaného) týkající se bodů 2) písm. b) až d) žádosti o informace v žalobě konkrétně nenapadá.

26. Na uvedených závěrech přitom nic nemění ani fakt, že s ohledem na podklady shromážděné ve spise skutečně panuje značné podezření, že přinejmenším spisová služba u povinného subjektu nebyla v minulosti vedena řádně. K nápravě takového stavu totiž zákon o svobodném přístupu k informacím neslouží, ten může pouze napomoci identifikaci takového problému, k čemuž v situaci, kdy žalobce důvěryhodně doložil existenci korespondence s povinným subjektem, zatímco povinný subjekt původně tvrdil, že taková korespondence jím není evidována, bezpochyby došlo.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Soud tak uzavírá, že v rozsahu uplatněných žalobních bodů napadené (i prvostupňové) rozhodnutí shledal souladným se zákonem. Proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
28. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, tomu žádné náklady nad rámec běžného výkonu úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. května 2022

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu